

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.514/2023/5.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

ügyvéd neve1 egyéni ügyvéd

ügyvéd címe1

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd neve2 egyéni ügyvéd

ügyvéd címe2

A per tárgya: határozat hatályon kívül helyezése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 19.P.22.800/2022/19.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes 20. sorszám alatt, felperes Pf.3. sorszám alatt csatlakozó fellebbezéssel élt

V é g z é s

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 390.000 (háromszázkilencvenezer) forint első- és másodfokú együttes perköltséget.

A le nem rótt 89.000 (nyolcvankilencezer) forint illeték az állam terhén marad.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a pontosított keresetében az alperes elnöke határozat száma1 számú végzését mint másodfokú fegyelmi határozatot az elsőfokú fegyelmi bizottság által hozott határozat száma2 számú határozatra is kiterjedően mint sportfegyelmi határozatot hatályon kívül helyezni kérte, a 2004. évi I. törvény (Stv.) 14. § (2) bekezdése alapján. Másodlagosan az alperes elnöke határozat száma1 számú határozat hatályon kívül helyezését kérte és egyúttal a fellebbezés elbírálására kérte kötelezni az alperest a Ptk. 3:35. § alapján.

[2] Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja és 176. § (1) bekezdés f) pontja alapján, mert bírósági úton nem érvényesíthető az igény. Érdemben a keresetet mint alaptalant kérte elutasítani, illetve hivatkozott arra is, hogy a határozatok nem jogszabálysértők.

[3] Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes határozat száma1 iktatószámú határozatát hatályon kívül helyezte és elrendelte új határozat meghozatalát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, megállapította, hogy a felek a költségeiket maguk viselik, míg a felperes és az alperes személyes illetékmentessége folytán a felmerült 36.000 forint illetéket pedig az állam viseli.

Az ítélet indokolása szerint az alperes országos sportági szakszövetség, a felperes az alperes tagja. Az alperes sportfegyelmi eljárást indított a felperes ellen. Az alperes a 2022. április 28. napján kelt és július 19. napján jogerőre emelkedett 1határozat száma2 számú fegyelmi bizottság által hozott sportfegyelmi határozatával a felperest a tagjai közül egy évig terjedő időre kizárta fegyelmi vétség elkövetése miatt. A felperes 2022. szeptember 12. napján terjesztett elő fellebbezést az őt kizáró fegyelmi határozattal szemben az alperesnél. Az alperes elnöke 2022. október 28. napján a határozat száma1 számú határozattal mint elkésztet elutasította a fellebbezést. Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában felhívta a Ptk. 3:35-37. § rendelkezéseit, amelyekre alapítva a felperes a kereseteit előterjesztette. Így

megállapította, hogy a felperes igényei bírósági úton érvényesíthetők. Ezért az alperes permegszüntetésre vonatkozó kérelmét alaptalannak tartotta. Az alperes érdemi ellenkérelme alapján elsődlegesen a 30 napos keresetindítási határidő betartását vizsgálta. Így megállapította, hogy a határozat száma2 számú határozat tekintetében a kereset 30 napon túl került előterjesztésre, míg a határozat száma1 számú határozat tekintetében a keresetlelevelét 30 napos határidőn belül előterjesztette. Ezért a határozat száma1 számú határozatra vonatkozó kereset megalapozottságát vizsgálta. E tekintetben arra az álláspontra helyezkedett, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely kizárná azt, hogy a bíróság az alperes által meghozott fellebbezést elutasító határozat hatályon kívül helyezésére vonatkozó felperesi keresetet érdemben elbírálja. Az alperes határozata ellen előterjesztett fellebbezés tartalma alapján azt állapította meg, hogy a felperes elsődlegesen a fegyelmi határozat megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú határozat megsemmisítését kérte. Az alperes határozata elleni fellebbezés tartalma, a fellebbezési hivatkozások alapján arra az álláspontra jutott az elsőfokú bíróság, hogy az a kézbesítési vélelem megdöntésére vonatkozó jognyilatkozat, azonban kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet a felperesi tagszervezet határidőben nem terjesztett elő, figyelemmel a fegyelmi szabályzat erre vonatkozó rendelkezéseire. Megállapította, hogy az alperes sportfegyelmi ügyben kijelölt és eljáró sportfegyelmi tanácsa szabályszerűen folytatta le a sportfegyelmi eljárást és hozta meg az elsőfokú sportfegyelmi határozatát, amelyet két alkalommal is megkísérelt kézbesíteni a felperesi tagszervezet részére. Megállapította, hogy a Fegyelmi Szabályzat 53. § (2) bekezdés b) pontja alapján utasította el elkészttség miatt a fellebbezést az alperes elnöke. Az elsőfokú bíróság felhívta a Ptk. 1:3. §-át, 6:8. § (1) bekezdését, 6:10. §-át, valamint a Pp. 110. § (3) bekezdését. Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes fellebbezésnek nevezett jognyilatkozata tartalma alapján elsődlegesen kézbesítési vélelem megdöntésére vonatkozó kérelem attól függetlenül, hogy a felperes a kérelmét nem ennek nevezte el. Így megállapította, hogy az alperes az előbb felhívott jogszabályokkal ellentétesen járt el, amikor figyelmen kívül hagyta a fellebbezésben előterjesztett kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet. Nem vizsgálta az alperes, hogy a felperes részére korábban megküldött értesítések, határozatok, ténylegesen megküldésre kerültek-e, nem folytatta le a kézbesítési vélelem megdöntésére vonatkozó eljárást és mivel a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet a Fegyelmi Szabályzat szerint a sportfegyelmi bizottság bírálja el, amelyik a kézbesítés tárgyát képező értesítést kiadmányozta, és nem az alperes elnöke, így a kézbesítési vélelemről szóló döntés elmaradása sérti e jogszabályokat, ezért a határozat száma1 számú végzést hatályon kívül helyezte, és elrendelte a jogi személy megfelelő szerve, a sportfegyelmi bizottság számára újabb határozat meghozatalát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A pernyertesség, pervesztesség arányát egyenlően állapította meg, így a költségekről a Pp. 81-82-83. § alapján, míg az illetékről a Pp. 96. § alapján határozott.

[4] Az alperes a fellebbezésében az ítélet teljes egészében történő hatályon kívül helyezését és az eljárás megszüntetését kérte a Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja és 176. § (1) bekezdés f) pontja szerint, mert a kereseti kérelemben rögzített igény bírósági úton nem érvényesíthető. Perköltség igényét előterjesztette. Érvelése értelmében a felperes nem másodfokú sportfegyelmi határozattal szemben terjesztett elő keresetlevelet, a felperes kereseti kérelmei bírósági úton nem érvényesíthetők. Rámutatott: az Stv. 14. § (2) bekezdése kizárólag másodfokú sportfegyelmi határozat megtámadására nyújt lehetőséget. Jelen ügyben ilyen nem született. A jogerős elsőfokú határozat és az elnök fellebbezést elutasító végzése bíróság előtt nem támadható meg, így hatályon kívül sem helyezhető. Ezen túlmenően álláspontra szerint a felperes olyan igényt is előterjesztett kereseti kérelmében, amely ugyancsak nem érvényesíthető bírósági úton, mivel a bíróság nem jogosult megállapítani,

hogy a felperes nem követett el kötelezettségszegést, nem kötelezheti a bíróság új határozat hozatalra az alperes elnökét, figyelemmel arra is, hogy az ügyben másodfokú határozat nem született, az elnöki elutasító végzés pedig nem tekinthető határozatnak. Utalt a 39/2004. (III.12.) Kormányrendelet 6. § (7) bekezdés b) pontjára. Hangsúlyozta, hogy az Stv. 14. § (2) bekezdés értelmében a sportfegyelmi eljárással érintett kizárólag az itt meghatározott másodfokú fegyelmi büntetésekkel szemben fordulhat bírósághoz. Az elsőfokú eljárás során született döntésekkel szemben bírósági jogorvoslással nem élhet. Utalt eseti döntésekben foglaltakra.

[5] A felperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatására. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése indokai tekintetében nem az irányadó jogszabályoknak megfelelően foglalt állást. Utalt az alperes Fegyelmi Szabályzata 41.§ és 28. § rendelkezéseire, mely utóbbi kiterjesztően nem értelmezhető. Mindebből arra vont következtetést, hogy a határozatok kézbesítése és közlése esetén, amennyiben az szabálytalan volt, az eljárás alá vontat nem köti az alperes Fegyelmi Szabályzatának a kézbesítési vélelem megdöntése tárgyában rögzített szubjektív és objektív határidő. Utalt a 39/2004. (III.12.) Kormányrendelet 4. §-ában írtakra is, valamint a 10. §-ra. Fenntartotta, hogy kézbesítetlenség hiányában jogerős elsőfokú fegyelmi határozat a mai napig nincs a jelen ügy alapjául szolgáló sportfegyelmi eljárásban és ezért volt jogszabálysértő az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében hatályon kívül helyezett alperesi határozat. A fellebbezés határidejét megtartotta, így a fellebbezését az alperesnek érdemben el kellett volna bírálnia, ezért álláspontja szerint ezen indokok miatt az elsőfokú bíróság megalapozottan és törvényesen döntött a határozat hatályon kívül helyezése tárgyában. Az ítélet indokolása azonban, amely alapján eljutott a helyes döntésig, nem helytálló, azt az általa előbb előadottak szerint kérte megváltoztatni.

[6] A felperes az alperes fellebbezésének sikeressége esetén az előterjesztett perköltség igényt eltúlzottnak tartotta, így annak mérséklését kérte, mivel a fellebbezés csak a korábban előadottakat ismételte. Így az ügyvédi megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíj erősen eltúlzott, és maga is előterjesztette költségigényét.

[7] A fellebbezés az alábbiak szerint alapos, amelyből következően a csatlakozó fellebbezés okafogyottá vált, annak érdemi elbírálására már nem kerülhetett sor.

[8] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el, a felek tárgyalás tartása iránti kérelme hiányában.

[9] A felperes a pontosított keresetében az alperes elnöke által hozott határozat száma1 számú határozat mint másodfokú fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú fegyelmi határozatra is kiterjedően az Stv. 14. § (2) bekezdése alapján, illetve másodlagosan az elnök határozat száma1 számú végzése hatályon kívül helyezését és új

határozatra, a fellebbezés elbírálására utasítást a Ptk. 3:35. § alapján kérte. A rendelkezésre álló adatok alapján tény, hogy a felperessel szemben az alperes fegyelmi eljárást indított, mely fegyelmi eljárásban fegyelmi vétséget megállapító és fegyelmi büntetést kiszabó elsőfokú fegyelmi határozat született. A felperes utóbb fellebbezéssel élt e határozattal szemben, melyet elkésztettsége okán elutasított az alperes elnöke a határozat számal számú határozatával. A fellebbezés elkészttség miatti elutasítása következtében tényként volt megállapítható, hogy az alperes másodfokú fegyelmi büntetést tartalmazó határozatot nem hozott.

[10] Az alperes autonóm szervezet, melynek működésébe a bíróság csak a jogszabályok által meghatározott esetekben és mértékben avatkozhat be. Az alperes működését előldgeesen az Stv. rendelkezései és az Stv. 20. § (3) bekezdés alapján, amennyiben az Stv. eltérően nem rendelkezik a Civil tv. és a Ptk. egyesületekre vonatkozó szabályai megfelelő alkalmazása mellett szabályozzák. Az Stv. 79. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felhatalmazás alapján került megalkotásra a 39/2004. (III.12.) Kormányrendelet (Korm. rend.), a sportfegyelmi eljárásról, valamint ugyancsak az Stv. 14. § (3) bekezdése alapján alkotta meg – a jogszabályi keretek között – az alperes a sportfegyelmi eljárásra a sportfegyelmi szabályzatát.

[11] Tény, hogy az alperes sportfegyelmi eljárást folytatott le tagjával, a felperessel szemben, mely sportfegyelmi eljárásban hozta meg a keresettel érintett határozatokat. Maga a felperes sem tette vitássá, hogy az általa keresettel támadott határozatokat az elleni indult sportfegyelmi eljárásban hozta meg az alperes. Ebből, és a fenti jogszabályi elsődlegességből következően az Stv., a Korm. rend. és az alperes fegyelmi szabályzata volt alkalmazandó a keresetre.

[12] A sportfegyelmi eljárást és a sportfegyelmi eljárásban hozott határozatok bíróság előtti megtámadását az Stv. szabályozza. Az Stv. 14. § (2) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy sportfegyelmi eljárásban kivel szemben hozott, milyen határozattal és konkrétan meghatározott másodfokú fegyelmi büntetéssel szemben van lehetőség bírósághoz fordulni keresettel. Az Stv. 14. § (2) bekezdése, tehát sportfegyelmi eljárás esetén korlátozza a bírói út igénybevételét mind az arra jogosult személyek mind a támadható határozatok köre tekintetében. Ebből az is következik, hogy sportfegyelmi eljárásban hozott határozatok tekintetében az általános bírói út igénybevételének Ptk. 3:35. § szabálya nem alkalmazható. Mint a Kúria Pfv.V.21.149/2022/3. számú határozatában is kifejtette, eltérő jogértelmezés a speciális rendelkezést kiüresítené, ami nyilvánvalóan nem lehetett jogalkotói cél. Így a Kúria is kimondta, hogy az Stv. 14. § (2) bekezdése mint speciális szabály korlátozza a bírói út igénybevételére jogosult személyek és a támadható határozatok körét is, ezzel kizárva a bírói út igénybevételének Ptk. 3:35. § szerinti generális lehetőségét.

[13] Mivel a keresettel támadott elsőfokú sportfegyelmi határozattal szembeni fellebbezést elutasító határozat és ezen keresztül az elsőfokú fegyelmi határozat nem másodfokú fegyelmi büntetést kiszabó határozatok, ezért az Stv. 14. § (2) bekezdése alapján

nem támadhatók a bíróság előtt keresettel, és a Ptk. 3:35. §-a mint általános szabály sem kerülhetett alkalmazásra, a keresettel érvényesített igény előtt nem nyílt meg a bírói út.

[14] A Pp. 240. § (1) bekezdés a) pontja alapján a 176. § (1) bekezdés f) pontja szerint az eljárás megszüntetésének van helye, ha az igény bírósági úton nem érvényesíthető. Jelen esetben a felperes keresetlevelében megjelölt határozatokkal szemben, azok megtámadására bírósági úton törvényi lehetőség nincs. Így a Pp. előbb idézett feltételei fennállta következtében a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 379. §-a szerint az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette.

[15] A fentiekből következően a csatlakozó fellebbezés okafogyottá vált, az ítélet indokolásában foglaltaknak – a csatlakozó fellebbezéssel támadott körben már relevanciája nem volt, hiszen a kereset érdemi elbírálására már nem kerülhetett sor.

[16] A Fővárosi Ítéltábla a perköltség viseléséről a Pp. 85. § (1) bekezdés alapján határozott. Az alperesnek az elsőfokú eljárásban az ügyvédi képviselettel merült fel költsége, amelyet a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet (IM. rendelet) 2. § (2) bekezdés alapján számított fel. Ez a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állt, így azt a felszámítottal egyező mértékben, 350.000 forintban állapította meg az ítéltábla. A jelen másodfokú eljárásra ugyancsak az IM. rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a felszámított 40.000 forintot elfogadhatónak tartotta. Ezért mindösszesen első- és másodfokú perköltségként 390.000 forintot állapított meg, amelynek megtérítésére a felperes köteles.

[17] Mind a felperes, mind az alperes személyes illetékmentes, így a le nem rótt kereseti (36.000 forint), fellebbezési (48.000 forint) és csatlakozó fellebbezési (5.000 forint) illeték a Pp. 102. § (6) bekezdés alapján az állam terhén maradt a Pp. 102. § (6) bekezdés szerint.

Budapest, 2023. november 23.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes s.k.
bíró